

Dedicated to the success of Klal Yisrael

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Bamidbar 5786

Shabbat Times
19:11 20:12

Issue: 135

Parshat Bamidbar is always read prior to the festival of Shavuot. The primary reason for this is in order to separate the curses of Parshat Bechukotai from Shavuot. On the one hand, we want to read about blessings and curses before Shavuot since on this day we renew our commitment to Hashem's covenant. To do this properly requires us to appreciate the gravity of that commitment and reading about the blessings and curses gives us the proper perspective to do so. On the other hand, we do not want to have the "taste" of the curses in our mouths when we enter Shavuot, so we read Bamidbar in between.

In truth, there are many wonderful lessons that come from this week's parsha that, on its own, would justify reading it just prior to Shavuot.

Hashem instructed Moshe to count the Jewish people in the desert, one month after assembling the Mishkan. Rashi explains that Hashem counted the people after the episode of the Golden Calf, since many had died and He wanted to know how many were left. The new count, however, was done out of pure love. Now that the Mishkan had been erected and Hashem's presence filled the camp, Hashem counted each person like He would a precious gem. We learn from here how every Jew counts. Every Jew is precious because Hashem desires a relationship with everyone. And this desire was revealed to us in the desert! Even in a desert every Jew matters. Hashem craves closeness with us, no matter where we are in life. Whether we are in a desert, either literally or figuratively, or in the grips of a spiritual desert and we feel far from Hashem, we must know that Hashem desires every Jew! We should never say that we have wandered too far to return. Even if we have laid waste to our spiritual life, Hashem calls to us and counts us with the hope that we return to him.

This coming Shavuot, no matter where we are geographically or spiritually, we have the opportunity to stand up and be counted!

When Moshe was told to count the people, Hashem told him to count them according to their families and their father's house. We see from here the importance of having strong family roots. Although the Torah was given to every individual Jew, the foundation upon which the Torah rests is family.

Hashem forged a covenant of Torah with each tribe and each tribe was comprised of strong family units. Family harmony is essential to building strong Torah families. Although today we give our children a Torah education by sending them to Jewish schools, Hashem intended for children to learn Torah and receive their foundational knowledge from their fathers. Torah was intended to be transmitted from father to son from Moshe Rabbeinu until today. Although much of the burden of teaching our children has been relegated to outside institutions of learning, the fundamentals that children receive, that determine how they will relate to Torah when they get older, still comes primarily from the home he grew up in, with his parents being the primary influencers to his Judaism. The parsha is emphasising the benefits of strong families. Strong families raise strong Jews!

But family is not enough. We are greatly influenced by our peers and our surroundings. Not only is it vital to grow up in a strong Torah family, it is important to be surrounded by similar minded neighbors. Rashi comments how the tribe of Yehuda resided closest to the camp of Moshe and Aharon and as a result, they became Torah scholars and righteous people. Later in Parshat Korach, we find the opposite. The 250 Jews from the tribe of Reuven sinned against Hashem due to the fact that they were neighbors to Korach, whose rebellious ideology influenced them negatively. As strong as our immediate family unit is, if we are surrounded by Jews how don't share our values, it will weaken us in time. Similarly, if we surround ourselves with families who share our values for Torah and Mitzvot, it will have a strengthening effect on us.

To receive the Torah next week on the festival of Shavuot, we must remember the potential that lies within each and every one of us. We must strengthen our immediate family's commitment to Torah and mitzvot, and surround ourselves with like minded people who wish to grow closer to Hashem and His Torah.

By doing so, no matter where we are geographically or spiritually in our lives, we will be able to grow in our connection to Torah to the degree that Hashem will count us like the precious gem we have the potential to become!

Point for Growth | What Kind of Fuel Do You Put in a Maserati?

When I lived in Los Angeles, a friend of mine bought a Maserati. And he told me something I will never forget. He said: a car like this only runs on premium fuel. Not because it has to. Because a sports car only reaches its peak performance with the right fuel. A racehorse gets premium feed. An athlete eats a precise diet. High performance demands high quality input. *How much more so your neshamah!*

Feed your mind junk, live a junk life. Feed your soul Torah and you live like a real Jew. Shavuos night is the night when each and every one of us is judged on how much Torah we will merit to learn in the coming year. This isn't just a night of staying awake. It's an opportunity. Grab it with both hands and hold on tight.

But you can't do it alone. You need a system. You need a live beit midrash. You need a chavrusa pulling you forward.

Weekly Challenge: Take a nap on Thursday afternoon before Yom Tov. Then after the seudah, come straight to KBA. Set up a chavrusa, shiurim running all night long, a live beit midrash with the full RCK

rabbinical team. A night you won't forget.

Featuring Rabbis: Horwitz, Bernstein, Postelnek, Zaslow, Lipman, Mandelbaum, Rosenberg, Givli, Rabbi. We can't wait to see you!

Ben Goldstein RCK Director.

Dedicated to the success of Klal Yisrael

Shabbat Times

19:11

20:12

Issue: 135

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Bamidbar 5786

Ask the Rabbi

Rosh Beit Midrash: Rabbi Shabtai Yogel

Q: Since Shavuot this year falls on Friday, I understand we need to make an Eruv Tavshilin before Yom Tov in order to cook for Shabbos. Can the Rav explain briefly how to do it?

A: In order to cook, prepare food, and light candles on Yom Tov for Shabbos, an Eruv Tavshilin must be made on Thursday, before Yom Tov begins.

Here is how it is done: Take one baked item such as a challah, roll, pita, or matzah, together with one cooked item such as a hard boiled egg, fish, chicken, or meat.

Hold both items and make the bracha: "Baruch Atah Hashem Elokeinu Melech HaOlam asher kidishanu b'mitzvosav v'tzivanu al mitzvas eruv." Then say: "B'hadein eruva yehei shara lana l'afuyei ul'vashei ul'atmunei ul'adlukei shraga ul'takna ul'me'avad kol tzarchana miyoma tava l'Shabbasa."

This means: "With this eruv, it shall be permitted for us to bake, cook, insulate food, light candles, and prepare everything needed from Yom Tov for Shabbos."

The bread and cooked item should be put away safely and not eaten during Yom Tov.

There is no obligation to eat them on Shabbos, but many have the minhag to use the bread as Lechem Mishneh and later eat both items during Shabbos meals, since they were already used for one mitzvah.

If someone forgot to make an Eruv Tavshilin before Yom Tov, they should ask a Rav what to do.

Q: I am concerned that on Erev Yom Tov I will be so busy with preparations for Yom Tov and Shabbos, especially with my responsibilities as a gabbai, that I may forget to make an Eruv Tavshilin. Can I make it on Wednesday, two days before Yom Tov?

A: Ideally, an Eruv Tavshilin should be made on Erev Yom Tov itself. However, several poskim write that "Erev Yom Tov" already begins from the previous evening after nightfall.

Therefore, you may make the Eruv Tavshilin already on Wednesday night and save yourself at least one thing from the long to do list of Thursday, Erev Yom Tov.

Q: We prepare all the food for Shabbos and Yom Tov before Yom Tov begins, and we do not plan to cook at all on Yom Tov. Do we still need to make an Eruv Tavshilin?

A: Yes. An Eruv Tavshilin is still required, even if only for lighting Shabbos candles and making other preparations from Yom Tov for Shabbos. The question is whether one may still make a bracha in such a case, since regarding candle lighting there is a machlokes among the Rishonim whether an Eruv Tavshilin is needed for that alone. Nevertheless, the conclusion is that even a family that prepared all the food before Yom Tov may still make the bracha on the Eruv Tavshilin, and there is no concern of a bracha levatalah.

Name or Number

Rabbi Moshe Ariel Margi

At the beginning of Parshas Bamidbar, Hashem commands Moshe and Aharon to count Klal Yisrael. The Torah uses a unique expression: "b'mispar sheimos" — "by number of names." At first glance, this seems contradictory. A "number" represents quantity, while a "name" represents identity and essence.

Usually, when people are treated as numbers, it is in settings like the army. A commander needs twenty soldiers to capture a mountain. It does not really matter who they are. He may not even know them personally. What matters is having the required number.

But inside a family, the relationship is completely different. A father does not ask, "Where is the fifth child?" He asks, "Where is Menachem?" That is the idea of a "name."

Every Jew has a name given from Shamayim, a name that reflects his unique soul, his personal strengths, and the mission that only he can fulfill in this world. That value is intrinsic.

Even if a person were the only Jew in the world, his name would still carry infinite worth. "Chaviv adam shenivra b'tzelem." Every person is an entire world.

But Shimshon Pincus adds a deeper point. There is also tremendous importance to the "number." A number has something a name does

not: absolute necessity. If a mission requires twenty soldiers, and even one is missing, there is no "almost." There is no group of twenty anymore. The mission collapses.

In a family, if one member is missing, the family still exists because the relationship is personal, not dependent on quantity. But in a "number," if one is missing, the entire structure is incomplete.

When the Torah counts us "b'mispar sheimos," it teaches both ideas together. On one hand, Hashem does not see us as a crowd of six hundred thousand people. He knows every Jew personally, by name, with full recognition of each person's uniqueness. But at the same time, every Jew is an essential part of the greater number.

Precisely because you are a "name," because you have a unique talent, mission, or light in avodas Hashem that belongs only to you, you are indispensable to the whole. If you do not use your strengths with simcha and chiyus, it is not only your own loss. Klal Yisrael itself is lacking. The Shechinah is incomplete.

Perhaps this is what Chazal mean when they say that "Yisrael" corresponds to the six hundred thousand letters of the Torah. Just as a Sefer Torah is invalid if even one letter, or even a small line of one letter, is missing, so too every Jew is his own "letter," his own "name." But without that one letter, the entire Torah is incomplete.

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א לשאלות 0584810910

שאלה: אני חושש שבערב החג אני אהיה כל כך טרוד בהכנות לחג ולשבת (אני גם גבאי של בית כנסת ויש הרבה הכנות בבית כנסת...) שאשכח לעשות 'עירוב תבשילין'.

האם אני יכול לעשות 'עירוב תבשילין' ביום רביעי - יומיים לפני החג?

תשובה: עירוב תבשילין יש לעשותו לכתחילה בערב חג ולא קודם לכן.

אולם כתבו כמה מהפוסקים ש'ערב החג' הכוונה כבר מערב קודם לאחר צאת הכוכבים.

ולכן יכול אתה לעשות 'עירוב תבשילין' כבר מיום רביעי בערב, ולחסוך לפחות דבר אחד מכל רשימת הביצוע של יום חמישי - ערב החג.

שאלה: אנחנו מכינים את כל האוכל לסעודות שבת וחג עוד לפני כניסת החג, ואנחנו לא מתכוונים לבשל בחג.

האם עדיין אנחנו צריכים לעשות עירוב תבשילין?

תשובה: לעשות עירוב תבשילין בוודאי שצריך ולו רק בשביל הדלקת נרות שבת, ועשיית שאר הכנות מהחג לשבת.

אמנם השאלה היא אם ניתן לברך על העירוב במקרה כזה, שהרי לגבי הדלקת הנר זו מחלוקת ראשונים - האם צריך עבור כך עירוב תבשילין, ולכאורה ספק ברכות להקל.

אמנם נראה לעניות דעתי, שגם משפחה שמבשלת את כל האוכל לשבת לפני החג, יכולים לברך על העירוב תבשילין ואין בזה חשש ברכה לבטלה, והארכתי בטעם הדבר במקום אחר.

שאלה: מהי "תפילת השל"ה" ומה מיוחד דווקא בערב ראש חודש סיון?

תשובה: "תפילת השל"ה" היא תפילה מיוחדת של הורים על עצמם ועל ילדיהם, שיזכו לגדול לתורה, יראת שמים ומידות טובות, להצליח בחיים ולמצוא זיווג הגון. למרות שכולם מכנים אותה "תפילת השל"ה", היא לא נכתבה על ידי השל"ה הקדוש עצמו, אלא הובאה בספרו בשם אחד מהמדקדקים, ויש אומרים שהיה זה רבי שבתי סופר מפרעמישלא.

השל"ה הקדוש כותב שתפילה זו ראויה להיאמר בכל זמן, אך במיוחד בערב ראש חודש סיון, החודש שבו ניתנה התורה לעם ישראל.

ובלשוננו: "וליבי אומר שעת רצון לתפילה זו בערב ראש חודש סיון, הוא החודש שבו ניתנה התורה, ואז נקראים בנים לה' אלוקינו."

כי אם למשימה המסוימת נדרשים עשרים חיילים, וחסר אפילו רק חייל אחד - אין כאן "כמעט", יש כאן ביטול של כל המושג. בלי אותו החייל אין כאן "עשרים". הכלל קרס. ואין משימה. אבל במשפחה, אם חלילה חסר אחד, המשפחה עדיין קיימת כמשפחה כי היחס הוא אישי.

ומראש כל החשיבות לא אה בגלל המספר הכמותי. אבל ב"מספר", אם חסר אחד - הכלל כולו חסר. כשהתורה מונה אותנו ב"מספר שמות" היא בעצם רוצה ללמד שמצד אחד הקדוש ברוך הוא לא סופר אותנו כ"עדר" של שישים ריבוא. הוא סופר כל אחד בשמו - בהכרה מלאה של המעלה הפרטית שלו. אך יחד עם זאת, הוא מגדיר את כל אחד מאיתנו כחלק מ"מספר". זה אומר שדווקא בגלל שאתה "שם" - בגלל שלכל אחד יש מעלה ייחודית, כישרון מסוים, או הארה בעבודת השם ששייכת רק לו - בגלל זה בדיוק אתה חלק הכרחי מהמספר.

אם אתה לא תקיים את המצווה שלך בחיות ובשמחה, אם אתה לא תנצל את הכוח המיוחד שלך - לא רק אתה חסר, אלא שלכלל ישראל חסרה השראת שכינה. ה"מספר" של עם ישראל פגום. בלי ה"שם" שלך, המספר לא יוצא שלם.

אולי זה כוונת חז"ל במה שדרשו ש"ישראל" הם ראשי תיבות: י'ש ש'ישים ר'יבוא א'ותיות ל'תורה. כשם שבספר תורה, אם חסרה אות אחת, או אפילו קו קטן של אות אחת - כל הספר כולו פסול, כך בעם ישראל: כל אחד הוא "אות", הוא "שם" בפני עצמו, אבל בלעדיו - כל ה"מספר" של התורה חסר.

שאלה: הבנתי שהשנה שחג השבועות חל ביום שישי צריך לעשות 'עירוב תבשילין' בערב החג כדי שיהיה אפשר לבשל ולהכין בחג עבור סעודות השבת.

הרב יוכל לבאר בכמה משפטים קצרים וברורים איך עושים 'עירוב תבשילין'?

תשובה: כדי שנוכל להכין, להדליק נרות, ולבשל מהחג לשבת, יש צורך לעשות 'עירוב תבשילין' במהלך יום חמישי ערב החג.

וכך סדר עשיית העירוב: לוקחים פת (לחמניה / חלה / פיתה / מצה) וגם תבשיל (ביצה קשה בקליפתה / חתיכת דג / חתיכת עוף או בשר).

מחזיקים את הפת והתבשיל ומברכים:

'ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על מצוות עירוב'.

לאחר מכן אומרים את הנוסח הבא (מובא בסידורים):

'בהדין ערובא יהא שרא לנא לאפווי ולבשולי ולאטמוני ולאדלוקי שרגא ולתקנא ולמעבד כל צרכנא מיומא טבא לשבתא'.

(הנוסח הנ"ל הוא בארמית וזה תרגומו: 'בזה העירוב יהא מותר לנו לאפות ולבשל ולהטמין ולהדליק נר ולתקן ולעשות כל צרכנו מיום טוב לשבת').

את הפת והתבשיל יש לשמור במקרר ויש לוודא שאף אחד מבני הבית לא אוכל ממנו בטעות במהלך החג - יום שישי.

אין חובה לאכול את הפת והתבשיל בשבת, אבל כבר נהגו להשתמש בפת כ'לחם משנה' לסעודה ראשונה ושנייה ושלישית, ובסעודה שלישית אף לאכול את הפת והתבשיל, וטעם המנהג הוא שכיוון שעשינו בפת ותבשיל זו מצווה אחת (מצוות עירוב תבשילין) נעשה בפת ותבשיל זו מצוות נוספות ('לחם משנה' ואכילת סעודת שבת). אם במהלך החג נזכרו ששכחו לעשות 'עירוב תבשילין' בערב החג יש להיוועץ עם רב מה ניתן לעשות.

RCK
RAANANA COMMUNITY KOLLEL
Shacharit
7:00 8:15
Ahuza 198 Raanana
Mincha
13:11 18:00
19:23
Maariv
19:52
Join us

שם או מספר

הרב משה אריאל מרגי

בתחילת הפרשה מצווה הקדוש ברוך הוא את משה ואהרן למנות את בני ישראל. התורה משתמשת בלשון ייחודית: "בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת". לכאורה, יש כאן דבר והיפוכו; "מספר" שייך לכמות, ו"שם" שייך למהות. בדרך כלל, כשאנחנו מדברים על אנשים כמספר זה יהיה בצבא, כי היחיד הוא רק "בורג" במערכת.

המפקד זקוק לעשרים חיילים כדי לכבוש את ההר, ולא משנה לו מי הם.

הוא לא בהכרח מכיר אותם ויודע מי הם. אבל עשרים זה הכמות שהוא צריך. אבל בתוך המשפחה, היחס הוא אחר לגמרי. אבא לא שואל "איפה הילד החמישי?", אלא "איפה מנחם?". זהו עניין ה"שמות".

לכל יהודי יש שם שניתן לו משמיים, שם שמבטא את הכוחות המיוחדים לו, את הנשמה הייחודית שלו ואת התפקיד שרק הוא יכול למלא בעולם. המעלה הזו היא עצמית - גם אם היית היהודי היחיד בעולם, היה לשם שלך ערך אינסופי. "חביב אדם שנברא בצלם", וכל אחד הוא עולם מלא. אלא שהגר"ש פינקוס זצ"ל מוסיף כאן עומק: יש חשיבות עצומה גם ל"מספר".

כי במספר, ישנה תכונה אחת שאין בשם: הנחיצות המוחלטת.